Lietas Nr. 128031314
Lietas arhīva Nr. 1-0313-14/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese A.Orniņa

2014.gada 10.jūlijā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta /pers. A/ sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes priekšnieka A.Strādera 2014.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/05/ZV145807/01.

Aprakstošā daļa

2014.gada 26.martā RPP Zemgales pārvaldes inspektors V.Petko sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka /pers. A/ 2014.gada 26.martā plkst.10:30 Bāriņu ielā pretim Nometņu ielas namam nr.64, Rīgā, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus - vadot transportlīdzekli Mercedes Benz ar valsts reģistrācijas numuru /reģ.nr./ apstājās, lai izlaistu un uzņemtu pasažierus 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādejādi neievērojot Ministru kabineta 29.06.2004. noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā CSN) 135.11.punktā noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{10} panta otrās daļas 8.punktā, par ko /pers. A/ sodīts ar naudas sodu 30 *euro* apmērā.

/pers. A/ tiesā pārsūdzējis Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes priekšnieka A.Strādera 2014.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/05/ZV145807/01, ar kuru atstāts negrozīts 2014.gada 26.marta lēmums, bet sūdzība noraidīta.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka ar lietas materiāliem konstatēts, ka /pers. A/, vadot transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /reģ.nr./, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādejādi izdarot pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības. Sūdzības iesniedzējs nav pierādījis izteikto argumentu, ka vadot transportlīdzekli, apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo izlaidis pasažieri – invalīdu, turklāt protokola sastādītāju par to netika informējis, bet paskaidrojis, ka veic neregulāros pasažieru pārvadājumus un viņam nav Rīgas domes apliecinājums par pasažieru pārvadāšanu un 326.ceļa zīmes darbības zonā apstājies, jo apstājies priekšā braucošs transportlīdzeklis, bet pasažieri esot izkāpuši patvarīgi.

Saskaņā ar CSN 288.punktu un 288.3.punktu, 326.ceļa zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos vai izkāpšana no tiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

CSN 135.11.punktā noteikts aizliegums apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā. Tā kā transportlīdzeklis nebija apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, amatpersonai bija pamats piemērot naudas sodu saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktu. Turklāt, izvērtējot to, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts vietā, kur jebkura neatļautā vietā vai veidā novietota automašīna rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, par izdarīto administratīvo pārkāpumu nav pamata piemērot tik mazu sodu kā brīdinājumu, līdz ar to samērīgi ar pārkāpuma raksturu pamatoti ir piemērots naudas sods 30 *euro* apmērā.

Minētajam lēmumam sūdzības iesniedzējs nepiekrīt, jo neviens normatīvais akts neuzliekot par pienākumu transportlīdzekļa vadītājam, kas pārvadātāja uzdevumā veic pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību, līdz ar to /pers. A/ pasažiera personas dati nebija zināmi. Ikvienai personai, tajā skaitā invalīdam, esot tiesības izmantot transporta pakalpojumus, iepriekš neinformējot par savu invaliditāti un konkrētajā gadījumā - viens no pasažieriem bija invalīds ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Ņemot vērā pasažieru lūgumus, apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo kā minēts pasažierim – invalīdam bija invalīdu stāvvietas izmantošanas karte. Lūdz atcelt Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldespriekšnieka A.Strādera 2014.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/05/ZV145807/01.

2014.gada 02.jūlijā tiesā saņemti iestādes paskaidrojumi par sūdzību, kuros iestāde papildus norāda, ka iestāde kritiski vērtē pārkāpēja paskaidrojumu, ka viņš apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu pasažieri – invalīdu, jo, kā secināts no dzīvē gūtām atziņām, tad persona, kas nepamatoti saukta pie atbildības, izsaka savus iebildumus protokola sastādīšanas brīdī, tādēļ iestāde secina, ka /pers. A/ pārkāpuma izdarīšanas brīdī apzinājies par kādu pārkāpumu saukts pie atbildības. Norādīts, ka Adminstratīvās apgabaltiesas 2009.gada 15.decembra spriedumā ietverta atziņa, ka, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz sniegt lietas patieso apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Vislielākā ticamība dodama pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

Iestādes darbinieka ziņojumā norādīts, ka video materiālos fiksēts un administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēts, ka plkst.10:35 pieteicējs apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā. Iestādes darbinieki nav konstatējuši faktu, ka pārkāpējs 326.ceļa zīmes darbības

zonā apstājies, lai izlaistu pasažieri – invalīdu. Tieši pretēji – iestādes darbinieks ziņojumā norādījis, ka pieteicējs izlaidis un uzņēmis vairākus pasažierus, bet no video ieraksta nav redzams, ka būtu izlaists pasažieris ar kustību traucējumiem.

Lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā Nr.AA 13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.666-05/5). Tā kā iestāde šādus pierādījumus nav konstatējusi un pārkāpējs ir personīgi ieinteresēts lietas iznākumā, iestāde piešķir augstāku ticamību iestādes darbinieka ziņojumam un secinājumiem, bet pārkāpēja paskaidrojumus par invalīda izlaišanu vērtē kritiski.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka lēmums atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ 2014.gada 26.martā, plkst.10:30 Bāriņu ielā pretī Nometņu ielas namam nr.64, Rīgā, vadot transportlīdzekli Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru /reģ.nr./ apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, bet ir strīds par to, vai /pers. A/ vadītajam transporta līdzeklim bija tiesības apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo, kā norāda sūdzības iesniedzējs, viens no pasažieriem bija invalīds ar stāvvietu izmantošanas karti, kurš, uzrādot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, lūdza apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā, un, ņemot vērā šī pasažiera lūgumu, /pers. A/ apstājās minētās ceļa zīmes darbības zonā.

Saskaņā ar CSN 288.punktu un 288.3.punktu, 326.ceļa zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos vai izkāpšana no tiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Savukārt prasības, kādām jāatbilst invalīdu stāvvietu izmantošanas kartei, ir noteiktas CSN 270.1.punktā, paredzot, ka automobiļiem, kurus vada invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, un automobiļiem, kuru pasažieri ir invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem vai 1.grupas redzes invalīdi, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas sniegto informāciju.

Respektējot CSN 270.1.punktā minēto personu ar pārvietošanās traucējumiem īpašās vajadzības, kā arī, lai atvieglotu šo personu dalību ceļu satiksmē, noteikumos ir iekļauta norma, kas paredz, ka 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā ir atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos vai izkāpšana no tiem, taču tikai tādā gadījumā, ja šie transportlīdzekļi ir apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Tādējādi, lai personas ar pārvietošanās traucējumiem varētu izmantot Ceļu satiksmes noteikumos minētās priekšrocības – piemēram, apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā, transporta līdzeklim ir jābūt apzīmētam ar īpašu pazīšanas zīmi – invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, novietojot to automobiļu salonā pie priekšējā stikla, Ceļu satiksmes noteikumu 270.1.punktā noteiktajā kārtībā.

Kā izriet no lietas materiāliem, brīdī, kad /pers. A/ ar savu vadīto transporta līdzekli bija apstājies 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā, kur izlaida pasažierus, /pers. A/ vadītā transporta līdzekļa salonā pie priekšējā stikla nebija izvietota atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 270.1.punktā minētajām prasībām noformēta invalīdu stāvvietu izmantošanas karte. Līdz ar to secināms, ka uz konkrēto situāciju nav attiecināms Ceļu satiksmes noteikumu 288.3.punktā noteiktais izņēmums, kas atļauj 326.ceļa zīmes darbības zonā apstāties tiem transporta līdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/, iepazīstoties ar sastādīto administratīvā pārkāpuma protokola saturu, norādījis, ka pārkāpumam nepiekrīt, bet neinformēja policijas darbiniekus par sūdzībās norādīto apstākli, ka viņš apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu pasažieri – invalīdu, bet policijas darbinieka ziņojumā norādīts, ka /pers. A/, paskaidrojis, ka apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā sastrēguma dēļ, bet pasažieri izkāpuši patvarīgi. Līdz ar to tiesa vēlāk sagatavotajās sūdzībās izteikto apgalvojumu par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu pasažieri – invalīdu, vērtē kā izvairīšanos no iespējamās administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktu visām fiziskajām un juridiskajām personām ir saistošs Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību – Ceļu satiksmes noteikumi. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktam aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā.

Līdz ar to secināms, ka /pers. A/, apstājoties 326.ceļa zīmes darbības zonā, ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punkta prasības un tādējādi izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{11}panta otro daļu par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā paredzēta administratīvā atbildība – brīdinājuma izteikšana vai administratīvais sods transportlīdzekļa vadītājam 30 (trīsdesmit) *euro*apmērā.

Atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noteiktajam, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa, izvērtējot piemērotā soda veidu un mēru, atzīst, ka tas ir piemērots taisnīgi un samērīgi ar izdarīto pārkāpumu atbilstoši Latvijas APK 149.^{11}panta otrajā daļā paredzētā soda apmēram.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata, savukārt sūdzība ir

noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu un 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes priekšnieka A.Strādera 2014.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/05/ZV145807/01, bet /pers. A/ (personas kods /personas kods/) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Izskaidrot, ka pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2014.gada 10.jūlija.

Saskaņā ar "Paziņošanas likuma" 8. panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese A.Orniņa